

[Henning Philipson.]

for tiden — med streng under „for tiden“ — i hvert fald ikke skal beskattes. Det må dog vel også være rimeligt at sige til hr. Christophersen, at nu kan han glæde sig over et flertal for denne lovs afskaffelse. Så må jeg måske have lov til at glæde hr. Christophersen og andre med at anvende den terminologi, man anvendte i det forrige folketing, nemlig at får vi et flertal for at lave noget andet, der er lige så godt eller bedre, så skal man i hvert fald ikke være i tvivl om, at vi gør det. Jeg synes, det skal siges, så det ikke kan misforstås.

Jeg vil ikke gentage de bemærkninger, som hr. Svend Jakobsen gjorde; jeg synes, de fleste af dem ramte i plet. Må jeg tage mit udgangspunkt for det, jeg vil sige, i den mindretalsudtalelse, som socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget har formuleret, hvori vi udtrykker vor „dybe forundring over, at man i den økonomiske sammenhæng,“ — og det er jo heri, det skal ses — „hvor man pålægger befolkningen store byrder, kan tillade sig at afskaffe denne afgift, som lægger en dæmper på inflationen og indbringer et provenu på over 500.000.000 kr. om året. . .“. Der skal man jo erindre sig, at det ikke alene er et spørgsmål om at se det i forhold til afgifter på sprit og på cigaretter, men så sandelig også et spørgsmål om, hvor man nu skal hente disse penge. Og denne byrde på godt 1/2 mia kr. skal nu bæres af arbejdsindkomsterne, samtidig med at der fortsat indkasseres store arbejdsfrie indkomster, og samtidig med at man yder arbejdsgivertilskud.

Jeg mener også, at forslaget skal ses i lyset af regeringens forslag på boligområdet. Forslaget skal også ses i lyset af det forslag om enorme forhøjelser for lejerne i det ældre almennyttige byggeri. Det kan ikke med rimelighed forlanges, at man skiller den ene del af boligområdet ud, og at man øger subsidieringen, således som regeringen foreslår både her og i de tidligere afgiftsforslag, som er fremsat, for den ene del af boligområdet, mens man skærper kravene til den anden del af boligområdet, nemlig lejerne, uanset om de bor i privat eller almennyttigt byggeri.

I sine bemærkninger til lovforslaget har finansministeren sagt, at 2 1/2 pct. afgiften virker fordyrende på ejendommene, på par-

celhusene. Det kunne være rimeligt at spørge finansministeren og andre, om man, hvis denne 2 1/2 pct. afgift nu fjernes, så har nogen som helst garanti for, at husene vil falde tilsvarende i pris. Jeg skulle kende ejendomshandlere og ejendomsmæglere særdeles dårligt, hvis det var således, at ejendommene ville falde i pris. Og hvis det var således, at de ville falde i pris, så betyder det jo ganske enkelt én ting, nemlig dette, at så burde man også, mens man har afgiften, gøre opmærksom på, at 2 1/2 pct. afgiften ikke har noget som helst med husets pris at gøre.

Vi stemmer imod dette lovforslag, og vi stemmer ligeledes imod det ændringsforslag, som er fremsat af det radikale venstre og retsforbundet. Vi har yderligere den opfattelse, at hvad angår hele dette forslag, så må man vel nok sige, at det er vel her — hvis jeg må tillade mig at bruge den bemærkning — socialdemokratiet er blevet snydt i forhold til februarforliget. Jeg må måske have lov til at give socialdemokratiet et godt råd, og det er, at hvis man gerne vil have et godt råd om, hvor besværligt det kan være at have en forligspartner, som ikke altid forstår indholdet af det forlig, man indgår, så er man velkommen til at komme til os og få et godt råd i så henseende. Det vil jeg godt lige føje til. Jeg mener, at socialdemokratiet er blevet snydt i forbindelse med februarforliget, idet det jo var her, regeringen havde lovet at skærpe kapitalvindingskatten, det vil sige inklusive parcelhusene, til gengæld for at 2 1/2 pct. afgiften blev ophævet. Men så er det jo altså gået således, at finansministeren har fået forkastet sin skærpe i venstres folketinggruppe. Vi har sagt, og vi vil godt gentage det, at vi synes, socialdemokratiet skulle tage konsekvensen og erklære, at man står frit over for forliget, at man ikke vil have noget med hverken dets væsen eller dets gerninger at gøre og som en konsekvens af den måde, man er blevet behandlet på, i stedet stemme for vort forslag om ophævelse af tvangsopsparingen og arbejdsgivertilskuddet. Det ville vi have gjort, hvis vi havde været i den samme situation, som socialdemokratiet er i her.

Som sagt stemmer vi imod lovforslaget, og vi stemmer også imod ændringsforslaget.